

Prof. Dr. Emel Arinç Anısına

Sevgili eşim, 50 yıllık can yoldaşım, güzel insan, değerli bilim kadını, doğru bildiklerinin her ortamda savunucusu Emel'i 27 Aralık 2021'de 81 yaşında yitirdik. Mekanı cennet olsun.

Yaşadığı sürece değeri bilinmiş, sevilmiş, sayılmış, son bir iki yılı hariç yaşamını mutlu geçirmişti ve yapmak istediklerini büyük ölçüde başarmıştı. Arkasında birkaç yüz makale, birkaç yüz atıf, düzenlenen yaz okulları, kitap bölümleri, şimdi kendileri profesör olmuş veya başarılı çalışma ortamlarında olan elli civarında yüksek lisans ve doktora öğrencisi bıraktı.

1940 Sinop doğumlu Emel'in anne ve babası da öğretmendi. Aydın'da lise yıllarında öğrenciyken bile arkadaşlarına kimya dersi veriyordu. İstanbul Üniversitesinden kimya yüksek mühendisi olarak mezun oldu. Milli Eğitim Bakanlığı bursu ile gittiği ABD'de çalışma konusunu biyokimya olarak değiştirdi. 1976 senesinde Türkiye'ye dönerek ODTÜ'de o zaman yeni kurulan şimdiki Biyolojik Bilimler bölümüne girdi ve 67 yaşında emekli olana kadar orada kaldı. Tıp doktoru olmamasına rağmen tıbbın biyokimya dalında doçent olması, zamanında "Nature" dergisinde makalesi yayınlanan birkaç Türk bilim insanından biri olması, birçok NATO yaz okulu düzenlemesi, Eczacıbaşı tıp ödülünü ve TÜBİTAK bilim ödülünü kazanması, TÜBA üyeliği, başarılarının sadece birkaçı. Hepsini burada sayamam. Ancak Emel'in en çok gurur duyduğu yönettiği tezler ve yetiştirdiği öğrencilerdi. Bu nedenle ulaşabildiğim birkaç eski öğrencisinin Emel hocalarıyla ilgili kısa yazılarını aşağıda derledim.

Böyle övgüye mazhar olan bir hanımın eşi olduğum için ve yaşamı sürecinde, gerek bilime katkısında gerek öğrenci yetiştirmesinde daima yanında bulunarak destek olduğum için ben de kendimi başarılı addediyorum.

Em. Prof. Dr. Faruk Arinç
ODTÜ, Makine Mühendisliği Bölümü

Doç. Dr. Nilay Başaran (TÜBİTAK, emekli)

Çok kıymetli canım Emel hocamı kaybetmenin derin üzüntüsü içindeyim. Biyokimya alanında Ulusal ve Uluslararası çok tanınmış saygınlığı olan bir bilim insanımızı yitirdik. Kendisini minnetle, şükranla, saygıyla ve rahmetle anıyorum. Onu tanımanın ve öğrencisi olmanın hayatımdaki en önemli şanslardan birisi olduğunu düşünüyorum. İyi ki onu tanımışım öğrencisi olmuşum. Gerçekten çok şey kattı hayatıma çok şey paylaştık. Onun kişiliğini yaptığı katkıları anlatmak kelimelere sığmaz. Ülkemizdeki nadir çok çalışkan bilim insanlarından ve ömrünü bilime ve bilim insanları yetiştirmeye adadı. Sadece bilimsel ve akademik anlamda değil hayatımızdaki birçok önemli kilit noktalarında hep elimden tuttu ve bir evladı gibi gördü ve yakından takip etti. Bende onu sadece bir hoca değil bir anne ve rehber olarak gördüm. Seni hiç unutmayacağız çok kıymetli canım Emel hocam. Nur içinde uyu, Mekanın cennet olsun.

Dr. Umay Şaplakoğlu (Cytiva firması, ABD)

Eğitim hayatıma bana en çok ilham veren insanlardan biriydi Emel Hocam. O'nu yakından tanımam beni düzenlediği NATO yaz okuluna götürmesi ile başladı. Ben ve diğer öğrencileri organizasyonun eksiksiz yürümesi ile sorumluyduk. Her sabah mikrofonları bir kere, iki kere, çok kere kontrol eder, sesi odanın her köşesinden dinler, aletlere bakar ve %100 emin olurduk

herşeyin çalıştığına. İş titizliğini, ciddiyetini ilk defa orada gördüm ve farkına varmadan bu şekilde davranmayı iş hayatımın merkezine oturttum. Bunun ötesinde o yaz okulları ile bize yepyeni bir dünyanın penceresini açtı ve ben hep kendimi dünya bilim adamları ile eşit hissettim. Bunun önemi kendime, eğitime güvenmem gereken noktalarda sıklıkla karşıma çıktı.

Daha sonra Emel Hoca'mın yüksek lisans öğrencisi oldum. İlk lab işim lowry protein tahlili yapmaktı, bütün eş değerler aynı olana kadar kaç defa tekrarlattı bana hatırlamıyorum ama bu iş bittiğinde pipet kullanmasını mükemmel bir şekilde öğrenmiştim. Aldığım dersleri de hiç unutamam, çok farklı bir şekilde öğretilirdi, örneğin makaleleri verir, "abstract"lerini kapatır, bize yazdırırdı. Bu şekilde hızlı yayın okumayı ve önemli yerlerini çabuk kavramayı öğrendim. Daha bunun gibi birçok örnek var. Bütün bu örneklerin ana teması, temel iş yeteneklerinin temelini bize çok sağlam attırdı. Hayatımda attığım her adımda emeği vardır bu yüzden.

O'nu çok büyük bir saygı ve sevgiyle anıyorum. O'nun öğrencisi olmayı hayatımın en büyük şanslarından biri olarak kabul ediyorum. Çok çok teşekkür ederim Emel Hocam!

Prof. Dr. Alaattin Şen (Abdullah Gül Üniversitesi)

Değerli hocam Prof. Dr. Emel ARİNC'ın başarılarını bizim anlatmamıza yada tanıtmamıza gerek olduğunu sanmıyorum. Yaptığı yayınlar, bu yayınlara aldığı atıflar, ürettiği projeler, aldığı ödüller, Türkiye'nin bilim dünyasına NATO yaz okulları olarak yaptığı katkılar ve ilaç metabolizması biyokimyasına yaptığı bilimsel katkılar zaten başarılarını ziyadesi ile ortaya koyuyor. Temel yaklaşım olarak çalışma disiplinine verdiği önemi ortaya koyan, her anından çok şeyler öğrendiğim, değerli hocam ile anlata anlata bitirilemeyecek kadar çok bilimsel ve hoca-öğrenci anılarım var. Ancak beni derinden etkileyen ve bilimsel etik konusunda bir düstur edinmeme vesile olan bir anımı paylaşmak istiyorum. Doktora sürecimin sonlarına doğru zamanlardı. Bir gün öğle saatleri gibiydi, eski biyolojik bilimlerin bir klasiği olmuş Lab11 laboratuvarımızda SDS-Jel elektroforezi yapıyordum. Biraz sinirli bir halde ve elinde bir makale ile laboratuvara geldi. Biraz da sert bir tonla "Şu makaleye bak Alaattin" dedi. Zaman zaman bazı makaleleri okuduktan sonra bize de verir, okumamızı ve fikirlerimizi sorardı. Öyle bir şey olmadığını hemen anladım ama ne olduğunu düşünüyordum. Ancak farklı bir şey olduğunu makalenin yazarının doçentlik sınavına gireceğini; o kişi için çok sayıda kişinin kendisini aradığını ve çok sinirlendiği belirtti. Neyse makaleyi bıraktı ve gitti. Ben makaleyi okudum, gerçekten çok kötü bir makaleydi, o kadar kötüydü ki SDS-Jel görüntüsü bile elle karalama olarak çizilmişti. Hocam akşama doğru tekrar geldi ve makaleyi sordu, ben de fikirlerimi söyledim. Tasdik eder şeyler söyledi ve bu kişiye pozitif olmam mümkün değil dedi. Aracıların bazılarının iyi bilim insanları ve hatırlı kişiler olduğunu söyledi ama bilimsel olarak doğru olanı yapmamız gerektiğini kararlı bir tonla belirtti. O kişi daha sonra ODTÜ de doçentlik sözlü sınavına geldi; hatta sınav öncesi laboratuvarında misafir ettik, çay ikram ettik. Ancak değerli hocam dediği gibi negatif görüş verdi ve elle yazdığı raporunu bilgisayarda bana yazdırarak da etik duruşun, bilimsel dürüstlüğün önemini bizlere nakşetti. Aday diğer dört hocanın olumlu görüşleri ile geçti ancak hocam yalnız kalma pahasına da olsa bilimsel doğruluktan ve etikten ödün vermedi, verilmemesi gerektiğini uygulamalı olarak ortaya koydu.

Bugünlerde çok aradığımız bu güzel değerleri, güzel insanlarla birlikte maalesef yitiriyoruz; hangi fikirden olursa olsun bizden olan makbuldür yaklaşımı Türk bilim dünyasını kemirmeye devam ediyor. Kişisel gelişimime ve bilimsel kariyerime yaptığı katkılar ve ayrıca kişisel dostluğu için kendisine müteşekkirim. Değerli hocam Prof. Dr. Emel ARİNC'ın başarıları ve

ürettiği değerler yetiştirdiği öğrencileri tarafından devam ettiriliyor ve ettirilecektir. Nurlar içinde olsun...

Prof. Dr. Azra Bozcaarmutlu (Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi)

Prof. Dr. Emel Arınç benim doktora hocamdı. Hocamla anılarım Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde öğrenci olduğum yıllarda başlamış, araştırma görevlisi olarak çalıştığım ve doktora yaptığım dönemde yakınlaşmış ve akademik hayatımın bütün adımlarında devam ederek neredeyse 30 yıllık bir zamana yayılmıştır. Hocam bu süre içerisinde hoca olarak bilgi veren öğreten, bazen mentor olup yol gösteren olmuştur ve bazen de anne şevkati ile sarıp sarmalamıştır. Hocam ve değerli eşi Faruk Hocamız bana her zaman ailelerinin bir bireyi gibi hissettirmişlerdir.

Hocamla sayfalarca yazabileceğim çok anımız oldu. Birlikte çalışmalar yapıp, yurtiçi ve yurtdışı kongrelere katılmıştık. Hocam yaptığımız çalışmalara büyük heyecanla yaklaşırdı. Sabah bölüme geldiğinde laboratuvara uğrardı ve bizler neler yapıyoruz bakar tavsiyelerde bulunurdu. Her bir tavsiye ders niteliğindeydi. Gün içinde de çok defa uğrardı. Akşam bazen çok geç saatte deneyimiz biter sonuna kadar bekler veya sonucunu merak ediyorum beni ararsınız derdi. Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi'nde çalıştığım yıllarda hoca ile anılarımı anlattığım öğrencilerim ona hayranlık duymuşlardır. Hocam gerçekten hayran olunacak bir bilim insanıydı. Kendini bilime ve öğrencilerine adanmış olan canım hocamın bende doldurulamaz yeri bulunuyor. Canım hocamı bugün şükranla anıyorum. Bizlere kattığı her şey için sonsuz teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Şevki Arslan (Pamukkale Üniversitesi)

Sanırım 2000 yılının ocak ayı idi, Saygıdeğer Hocama sizinle çalışabilir miyim diye sormuştum, biraz ürkek biraz korkarak. Belki de o soru şu an yaşadığım akademik hayatın kapılarını açmıştı. Emel hocamla beraber tam 8 yıl boyunca hem yüksek lisans hem de doktora eğitimimde çalışma fırsatı buldum. Ondan hem bilimsel hem de insani olarak çok şey öğrendim. Tüm öğrencilerine olduğu gibi yeri geldiğinde bir anne şefkatiyle davrandı, yeri geldiğinde yol gösterici oldu. Dertlerimizle dertlendi. Bizlere çalışmanın ve disiplinli olmanın ne kadar değerli olduğunu öğretti. Herhalde hiçbirimiz Hocamızın hakkını ödeyemeyiz. Sadece yüksek lisans ve doktora sırasında değil aynı zamanda Pamukkale Üniversitesine geldiğim dönemde de yardımlarını ve desteklerini hiçbir zaman esirgemedi. Öğrencisi olmanın gururunu ve onurunu her zaman yaşadım ve yaşayacağım.

Türkiye'de ve dünyada P450 enzimlerinin duayeni olan Hocamın biz öğrencilerine -akademik ve hayata dair- kattığı her şey için sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum.

Allah rahmet eylesin, nurlar içinde yatsın, mekânı cennet olsun...

Prof. Dr. Tuğba Tümer (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)

Sevgili Emel Hoca'mın adını ilk defa ODTÜ Biyolojik Bilimlerde lisans eğitimim sırasında 2. sınıfta Hücre Biyoloji dersi alırken yine kendisinin yetiştirdiği öğrencilerden olan rahmetli Prof. Dr. Mesude İşcan Hoca'mdan duymuştum. "3. Sınıfa geçtiğinizde Emel Hoca'dan Biyokimya dersi alacaksınız bu konuları iyi öğrenirseniz o dersi de daha kolay anlarsınız" demişti. Mesude Hoca'mın bu sözleri ile kulağıma çalınan "Emel Hoca" adı 3. Sınıfın ilk döneminde yine Emel Hoca'mın yetiştirdiği öğrencilerden olan Prof. Dr. Tülin Giray Hoca'mın dersinde Sitokrom

P450 enzimlerini işlerken “bu dersin devamını (Biyokimya II) Emel Hoca’dan alacaksınız, kendisi bu enzimin bir izoformunu dünyada ilk kez akciğer dokusundan aktif bir halde izole etmiştir, bu dünyada yankı uyandırmış bir başarıdır” sözleri ile devleşmiş ve benim için yaşamımı şekillendiren bir serüvenin başlangıcı olmuştur. Biyokimya II dersini alırken kendisini nasıl bir hayranlıkla dinlediğimi, hocamın gözüne girebilmek için nasıl canla başla çalıştığımı d n gibi hatırlarım. Sene sonunda sınav kağıdına bakmak için her yeri yığınla kağıt ve kitap dolu, hafif loş, kendine has eski kitap kokan odasına girdiğimde bana “notun iyi, neden kağıdına bakmak istiyorsun” diye sormuştu. Bende “hocam eksiklerimi göreyim istedim, bir de ben biyokimyayı çok seviyorum, sizin labınızda çalışabilir miyim?” demiştim. Kaşlarını  atıp beni inceledi, bir süre sesiz kaldı sonra “sen şimdi git, ben biraz düşüneyim, Pazartesi gel” dedi. Herkes bilir Emel Hoca çok  ğrenci almazdı. Çok se iciydi, her zaman en iyilerle çalışırdı. Herhalde beni almayacak diye    gün i im içimi yedi. Pazartesi günü yanına gittiğimde “gel laboratuvarda biraz  alış elini göreyim” dedi. Duplikeleri birbirinin aynı çıkartmak için ne çok pipet çalıştığımı ben bilirim. 2000 yılında girdiğim Emel Hoca’nın laboratuvarından 2009 yılında yetiştirdiği son doktorantı olarak  ıktım. Birebir temas halinde olduğumuz bu dokuz yıl boyunca bizlere biyokimyayı, çok zevkle öğrendiğim moleküler farmakolojiyi ve araştırma konumuz olan sitokrom P450 enzimlerini en doğru şekliyle, tüm detayları ile öğretti. Laboratuvarda kurduğu tecrübeli olanın daha az bilene öğrettiği, temelde de herkesin birbirine bir şey öğrettiği ve beyin fırtınası yaptığı ekosistemde, bizleri araştırma nasıl yapılır, bilimsel bir soru nasıl üretilir, nasıl projelendirilir, veriler bilimsel bir yayına nasıl dönüştürülür gibi konularda en iyi şekilde eğitti. Bana yüksek lisansımın ilk yılında söylediği “her gün en az bir yeni yayın okumalısın” ve “bilimle yatıp bilimle kalkacaksın Tuğba” gibi sözleri aklımdan hiç çıkmaz. İlginçtir ki Emel Hoca ile yaptığım en rutin konuşmada bile ya yeni bir şey öğrenmiş ya da dikkat etmem gereken bir şeyin farkına varmışımdır. Akademik kariyer çok uzun ve zorlu bir süreç, bir nevi tırtıldan kelebeğe dönüşme yolculuğu, bu süreçte Emel Hocamız danışmanlığında yetişen her öğrenciye her türlü desteği vermiş ve mentörlük etmiştir. Laboratuvardan ayrıldıktan sonraki dönemlerde de hocamla hiçbir zaman bağımız kopmadı. Çünkü bizler onun sadece öğrencileri değil, belki de hayatının en önemli unsurlarından biriydik. O dönemlere geri d nd ğ imde ben de onun için aynı şeyleri hissediyorum. Emel Hoca’dan gelen hiçbir maili silmemişim, vefatından sonra bunlara baktığımda öğrencilik dönemimin ilk yıllarında gayet resmi olan yazışmalarımız, özellikle post doktora çalışmalarım için Amerika’da olduğum dönemlerde ve sonrasında da Çanakkale’ye geldiğim yıllarda adete bir anne-kız dertleşmesi, moral, motivasyon ve destek maillerine dönüşmüş ve her zaman yanımda olduğunu bana hissettirmiştir. Onun akademik etik anlayışı, çalışkanlığı, iş disiplini ile yetişmiş bir akademisyen olarak kendimi çok şanslı hissediyorum. Ben de aynı disiplini, işine saygı duymayı ve etik ilkeleri şimdi kendi yetiştirdiğim öğrencilerime aktarmaya çalışıyorum. Onlarda belki nicelerine aktaracak. Böylelikle Emel hocamız belki kaç kuşak insanın yoluna ışık olacak! Yaktığınız bu meşalenin ışığında yüzlerce gencin hayatına dokunarak, huzur içinde uyuyun benim sevgili Hocam...

Doç Dr. Zahide  avdar (Dokuz Eylül  niversitesi)

Çok Değerli Bilim İnsanı ve aynı zamanda g nl  çok geniş ve derin olan Saygıdeğer Emel Hocam’ı kalem becerisi olmayan biri olarak ifade edebilmenin zorluğu içerisinde satırlarıma başlamak istiyorum.

Çok Sevgili Emel Hocam ile ilk kez karşılıklı olarak görüştüğümüz günü 28 yıl geriye giderek aynı heyecanı ve bende bıraktığı izi hissederek d n gibi hatırlıyorum. Temel Biyokimyasal Teknikler dersinin uygulamasından sonra odasına beni çağırdığında y z mdaki ifadeden anlamış olmalıydı ki, heyecan yapmana ve endişe duymana gerek yok dedi. Seni yaz dönemi

Lab çalışmalarımızı izlemen için Lab 11'e davet ediyorum, yapılan çalışmalar ilgini çekerse Yüksek Lisans Tez Konunu da bu yönde oluşturabiliriz demişti. Dokuz Eylül Üniversitesi'nden gelmiş ve ortamı tanımaya çalışan acemi ve biraz da çekingen bir öğrenci olarak artık nasıl bir sevinç tepkisi verdimsem, araya girip şu ifadeyi kullandı: Ben Hocaların Hocasıyım, benimle çalışmak zor olur, bunu da bir düşün dedi. 22'li yaşlarda bunun anlamının ne kadar yüklü olduğunun farkına varamamış olmakla birlikte şimdi geriye doğru baktığımda benim için çok büyük şans ve önemli bir dönüm noktası olan Emel Hocam ile başlayan bu akademik yolculuğumun bana kattığı iç disiplin, çalışkan olmak, yapılan işi sorgulama ve takip etmek gibi çok güçlü değerlerin ne kadar kıymetli olduğunun fazlasıyla bilincindeyim. Kısaca, bugün bilimsel ve etik boyutta sahip olduğum ve koruduğum tüm değerlerin mimarı Yüksek Lisans Danışmanım Çok Kıymetli Emel Hocam'dır. Dahası, Hocamız'ın Biyokimya alanında engin bilgi ve tecrübeleri ile büyük emekle yetiştirdiği Lab 11 öğrencileri olarak bizler nerede olursak olalım bir telefon kadar birbirimize yakın olmayı, her zaman birbirimize destek olmayı, güvenmeyi, bilgilerimizi birbirimizle sonuna kadar paylaşmayı yani "kocaman bir Lab 11 ailesi" olmayı da Hocamız'a borçluyuz. Emel Hocam'ın öğrencisi olmakla hissettiğim gurur ve onuru her zaman yaşayacağım. Saygıdeğer Hocam'a sonsuz teşekkürlerimi ve şükranlarımı sunuyorum.

Nurlar içinde uyusun, mekanı cennet olsun.

Doç. Dr. Birsan Can Demirdöğen (TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi)

Emel hocam hem lisans üstü eğitimim sırasında, hem de TOBB-ETÜ'de öğretim üyeliğine başlamamın ardından ziyaretime gelerek ve üniversitemizde kimyasal karsinogenez konusunda bir seminer vererek desteğini göstermiştir. Bizler için akademik ve sosyal yönden önemli bir rol model olmuştur.

Dr. Deniz Çakır (Yalçın) (Otank Endüstri)

Emel Hoca'nın mühendislik kökenli kaç öğrencisi var bilmiyorum ama ben o şanslı gruba dahil olma mutluluğunu yaşayanlardan biriyim. Üniversite yıllarımın en keyifli ve verimli zamanlarını bilim mabedi dediğim her zaman büyük bir özlemle andığım Lab11 de, Emel Hocam ve onun o zamanki değerli ekibi ile geçirdim. Bunun için de kendisine minnettarım. Sadece bilimsel yönden değil, diğer yönlerden de yapıcı geri bildirimleri, sıkıştığım, umutsuz hissettiğim zamanlardaki anaç desteği, ileri görüşlü yönlendirmeleri, hayatımın şekillenmesinde etkili olmuştur. Kendisini saygı ve minnetle anıyorum. İyi ki yollarımız kesişmiş sevgili akıl hocam, iyi ki senin öğrencin olmuşum. Işıklar içinde yat.

Prof. Dr. Ayşe Mine Gençler Özkan (Ankara Üniversitesisi)

1992 yılında bana farklı bir deneyim sağlayacağını düşündüğüm ODTÜ'de yüksek lisans sınavına giriyorum; Biyoloji Bölümü Biyokimya Anabilim Dalı'na kabul ediliyorum. Fakat camia farklı, tanıdığım hiç kimse yok; "kiminle çalışırım, ne çalışırım" arayışı ile kendimi bir anda Lab 11'de buluveriyorum. Laboratuvarda çalışan güler yüzlü akademisyen (Nilay BAŞARAN) benimle yakından ilgileniyor ve hocasının dünya çapında tanınan bir bilim insanı olduğunu, kendisi ile çalışmamın bana büyük yarar sağlayacağını söylüyor. Hiç düşünmeden Prof. Dr. Emel ARINÇ'tan randevu alıp yanına gidiyorum ve hayatımda yeni, yepyeni bir döneme adım atıyorum. Şu an geriye dönüp baktığımda görüyorum ki; Emel Hoca'mla yaptığım bu ilk görüşme bana akademinin kapısını samimiyetle aralayan şahane bir vesile olmuş.

Kıymetli hocam, eğitimim süresince kendisinden aldığım dersler ve laboratuvar çalışmalarım sırasında beni yakından takip eder, hata ve eksikliklerimi tatlı-sert uyarıları ile gidermeye çalışırdı. Belli aralıklarla odasına çağırır, çalışmalarımı rapor etmemi isterdi. Elde ettiğim sonuçlara göre hazırlanan ve bir sonraki buluşmamıza kadar okumam gereken makaleleri, yapmam gereken deneyleri içeren yeni programımla odasından çıkar ve tekrar işe koyulurdum. Emel Hoca'mın insana güven veren engin tecrübesi ve bilgisi rehberliğinde biyokimyanın hayran olunası yollarında kaybolduğum, gece yarılara kadar laboratuvarda çalıştığım o günlerin heyecanını, enerjisini aradan geçen onca yıla rağmen hala yüreğimde hissedirim ve bu his özellikle ivmemin düştüğü dönemlerde ilham verir bana.

Emel Hoca'm örnek bir titizlikle düzenlediği NATO Yaz Okulu organizasyonlarında biz lisansüstü öğrencilerine sorumluluklar verir, çalışmalarımızı bildiriler halinde sunmamızı destekler, katılımcı yabancılarla iletişim kurabilmemiz için ortamlar yaratır, bizleri yüreklendirirdi. Akademik hayatımın ilk yıllarında bilginin/bilimin evrenselliğine, kıymetli hocamın dünya çapındaki tanınırlığına –gururla- şahit olduğum bu toplantılar benim için, yönümü akademiye çevirmeme vesile paha biçilmez deneyimlerdir.

Hocaların hocası Emel Hoca'm; sizinle 30 seneye varan tanışıklığımızın bende kalan tüm kıymetli izlerini kısa bir anma yazısıyla aktarabilmem mümkün değil. Özetle diyebilirim ki: “Mesafeli, zor hoca imajınızın altındaki iyilik dolu, güzel yüreğiniz; ilham kaynağı akademik birikiminiz ile yüreğimde ve meslek hayatımda bıraktığınız iz derindir canım hocam.”

Saygı, sevgi ve minnetle..